

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 481/2010-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. novembra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. N. P., D., vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 48 Er 598/2008, ako aj vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 19 ods. 3, čl. 22 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 4 CoE 195/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. N. P. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. júla 2010 doručená sťažnosť JUDr. N. P. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej

len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 48 Er 598/2008, ako aj vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 19 ods. 3, čl. 22 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 dohovoru postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 CoE 195/2009.

Zo sťažnosti vyplýva presvedčenie sťažovateľky, že určitá „*organizovaná skupina ľudí*“ sa ju aj jej manžela pokúsila obrat' o majetok, pričom pre tento účel bol „*zneužitý inštitút súdnej a exekučnej moci*“. V exekučnom konaní sp. zn. 48 Er 598/2008 okresný súd zastúpený neoprávnenou osobou, vyššou súdnou úradníčkou, ktorá samostatne konala a rozhodovala bez poverenia sudcu, porušil jej označené práva.

Sťažovateľka vidí porušenie svojich práv v tom, že 21. júla 2008 vyššia súdna úradníčka bez poverenia sudcu vydala uznesenie č. k. 48 Er 598/2008-51 (ďalej aj „*napadnuté uznesenie*“), ktorým zamietla návrh sťažovateľky o miestnej nepríslušnosti okresného súdu, ktoré však sťažovateľke nikdy nebolo doručené. Pre samostatné konanie vo veci nemala poverenie zákonného sudcu, a to ani v súdnom spise a ani v rozvrhu práce okresného súdu pre rok 2008. Predmetné uznesenie bolo doručené jedine manželovi sťažovateľky nie však sťažovateľke. Manžel sťažovateľky sa 5. septembra 2008 proti uvedenému uzneseniu odvolal. Sťažovateľka nedoručením predmetného uznesenia bola zbavená práva na odvolanie proti nemu, pričom tento nezákonný stav pretrváva. Sťažovateľka opakovane žiadala okresný súd o doručenie predmetného uznesenia a o zabezpečenie jej práva na odvolanie. Namiesto doručenia uznesenia okresný súd spis predčasne odstúpil krajskému súdu z dôvodu odvolania manžela sťažovateľky.

Podľa názoru sťažovateľky krajský súd namiesto toho, aby spis ihneď vrátil okresnému súdu z dôvodu jeho predčasného odstúpenia a namiesto zabezpečenia doručovania uznesenia č. k. 48 Er 598/2008-51 z 21. júla 2008 do rúk sťažovateľky, spis do konania prijal a neoprávnené ho „*zdržiaval a zdržuje do dnešného dňa, čím došlo k ničím neopodstatneným priet'ahom v konaní(...)*“.

Sťažovateľka nahliadnutím do súdneho spisu zistila, že krajský súd vydal uznesenie č. k. 4 CoE 195/2009-604 zo 14. januára 2010, ktorým potvrdil napadnuté uznesenie okresného súdu. Taktiež sťažovateľka zistila, že v uznesení krajského súdu, tento „neoprávnené v rozpore z ústavou SR a zákonom č. 428/2002 zneužil osobne údaje sťažovateľky - jej meno, jej priezvisko, jej dátum narodenia, jej adresu trvalého bydliska(...)“. Takýmto postupom okresného súdu, v mene ktorého koná neoprávnená osoba – vyššia súdna úradníčka, ako aj nedoručením uznesenia č. k. 48 Er 598/2008-51 z 21. júla 2008, ako aj postupom krajského súdu sa umelo prehľbuje stav právnej neistoty sťažovateľky a prehľbujú sa zároveň ujmy a škody, ktoré jej boli spôsobené miestne nepríslušným a nezákonným súdom. Sťažovateľka bola zbavená pravá na zákonného sudcu (ktorým je sudca Okresného súdu Košice-okolie), práva na súdnu ochranu a na účinný prostriedok nápravy.

Vychádzajúc z uvedených skutočností sťažovateľka navrhuje vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označených práv podľa ústavy a dohovoru okresným súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 48 Er 598/2008 a krajským súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 4 CoE 195/2009. Zároveň požaduje priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 10 000 €.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom

súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažnosť smeruje jednak proti postupu okresného súdu v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 48 Er 598/2008, ako aj proti postupu krajského súdu v konaní o odvolaní proti uzneseniu okresného súdu z 21. júla 2008 vydanému pod č. k. 4 CoE 195/2009-604.

1. V súvislosti s exekučným konaním vedeným okresným súdom pod sp. zn. 48 Er 598/2008 sťažovateľka namieta porušenie základného práva na súdnu ochranu (čl. 46 ods. 1 ústavy), základného práva nebyť odňatý zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 ústavy), prietľahy v konaní (čl. 48 ods. 2 ústavy v spojení s čl. 6 ods. 1 dohovoru) a porušenie práva na účinný prostriedok nápravy (čl. 13 dohovoru) postupom okresného súdu v konaní o odvolaní proti uzneseniu okresného súdu č. k. 48 Er 598/2008-51 z 1. júla 2008, ktorým vyššia súdna úradníčka zamietla sťažovateľkou vznesenú námietku miestnej príslušnosti.

Ako vyplýva zo samotnej sťažnosti, proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie povinný v 1. rade – manžel sťažovateľky. Sťažovateľka proti uzneseniu odvolanie nepodala dôvodiac nedoručením predmetného uznesenia.

Ústavný súd zo zapožičaného súdneho spisu sp. zn. 48 Er 598/2008 naopak zistil, že uvedené uznesenie bolo sťažovateľke doručené 25. augusta 2009 (uvedené skutočnosti potvrdzujú v spise pripojené a podpísané doručienky adresované do vlastných rúk sťažovateľky, ako aj úradný záznam zo 16. februára 2010, pozn.).

Z dôvodu podaného odvolania bola vec predložená krajskému súdu na rozhodnutie, ktorý uznesením č. k. 4 CoE 195/09-604 zo 14. januára 2010 napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 19. februára 2010.

Ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej sťažnosť nemôže podať fyzická alebo právnická osoba, ktorá namieta porušenie základných práv alebo slobôd iných osôb, nie svojich (I. ÚS 56/98). Sťažnosti, v ktorých sťažovatelia nenamietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, ústavný súd už pri predbežnom prerokovaní odmieta ako podané osobami zjavne neoprávnenými (III. ÚS 41/00, I. ÚS 43/98, II. ÚS 128/95). O návrhu podanom zjavne neoprávnenou osobou možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody sťažovateľa, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a osobou sťažovateľa, prípadne z iných dôvodov. Za návrh podaný niekým zjavne neoprávneným preto možno považovať návrh, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody sťažovateľa, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 26/06).

Námietku sťažovateľky týkajúcu sa priet'ahov v konaní o odvolaní proti napadnutému uzneseniu okresného súdu považuje ústavný súd za podanú niekým zjavne neoprávneným. Sťažovateľka proti uzneseniu sama odvolanie nepodala, napriek jeho doručeniu, teda svoje právo si neuplatnila. Z tohto dôvodu je vylúčená jej aktívna legitímácia v prípade namietaných priet'ahov v konaní o odvolaní proti napadnutému uzneseniu.

K postupu okresného súdu, v ktorom konala a rozhodovala vyššia súdna úradníčka, ústavný súd poznamenáva, že z rozvrhu práce Okresného súdu Košice II uverejneného na internetovej stránke Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (<http://www.justice.gov.sk/dwn/rs/2008/OSKE2/rpsoske208.rtf>) na s. 59 je ustanovené zaradenie vyššej súdnej úradníčky Mgr. M. K. pre výkon a rozhodovanie podľa zákona

č. 549/2003 Z. z. o súdnych úradníkoch v znení neskorších predpisov v súdnom oddelení 48 Er. Zároveň z úradného záznamu zo 16. februára 2010 vyplýva, že zákonný sudca Mgr. G. F. udelil vyššej súdnej úradníčke 8. februára 2008 poverenie na konanie a rozhodovanie v exekučnom konaní. Z uvedeného má ústavný súd za preukázané, že konanie a rozhodovanie vyššej súdnej úradníčky v napadnutom exekučnom konaní bolo v súlade so zákonnými požiadavkami.

2. Sťažovateľka tiež namieta porušenie základného práva na ochranu pred zneužitím údajov (čl. 19 ods. 3 ústavy), porušenie základného práva ochrany osobných údajov (čl. 22 ods. 1 ústavy), porušenie základného práva na súdnu ochranu (čl. 46 ods. 1 ústavy), prietľahy v konaní (čl. 48 ods. 2 ústavy v spojení s čl. 6 ods. 1 dohovoru) a porušenie práva na účinný prostriedok nápravy (čl. 13 dohovoru) postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 CoE 195/2009 a jeho uznesením zo 14. januára 2010.

Sťažnosť v tejto časti považuje ústavný súd za oneskorene podanú.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Krajský súd uznesením č. k. 4 CoE 195/09-604 zo 14. januára 2010 potvrdil napadnuté uznesenie okresného súdu vo veci námietky miestnej príslušnosti. Uvedené uznesenie bolo doručované sťažovateľke napriek tomu, že odvolanie nepodala. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 19. februára 2010.

Lehota na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy začína plynúť dňom, keď nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základných práv, t. j. v danom prípade od 19. februára 2010. Predmetná sťažnosť bola podaná až 8. júla 2010, teda jednoznačne po uplynutí dvojmesačnej lehoty ustanovenej zákonom pre tento druh konania pred ústavným súdom.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. novembra 2010